

Я часто читаю в газеті в
сільські вісті.

1-26

За 33 рік голод мені в те время
було 9 років я все пам'ятаю
родилося на моїх очах нас
було в батьків хатверго.

Тато мої робили з глини
горшки ходили з мамою по селах
аби викупити яку кількість зерна
а коли принесуть то приїде
бригада наших сільські і заберуть
повисипають з мисок та горщиків.
а коли приїдуть то мами і тата
шмав удома то вони жовтими
пальцями ступають скрізь і нас
читають а де тато хліб закопав

скажіть то² дамо вам буханку
хліба та будуть їсти. Забрали
у нас корову все що було от і
не змогли ходити та міняти
тато з мамою всі пошукали но
і стали вмирати перше діти
а просили ми у мами їсти но
на рамок і помер самий маленький
брат, а я помню що мама
кажуть аби було дати дитині
їсти то було б жмло ранком
помирає другий мій брат
старший який був 1920 р.
народженнз обидва лежать
мертві мама плаче встала
ще сестра з батько мама

1-27
тогож дня ³ у вечері помирає і
еестра всі були опущені тож
сусідові мама сказали що у мене
померли уже троє дітей лишлася
ще одна дитина це вони говорили
на мене но він сказав в сільську
раду якийто чоловік приїхав і
ще з дівками і були у них червоної
пов'язки на рукавах забрали
мерщизну уряднах на підводу і
повезли. А через два дні умирають
тато поміню в суботу но з так
колоник мерщизне і спала, а в
неділю гачо мама говорят дай
дитині мені уобразити все
чиєте з скрині з їм подала

і вони убрал^ися лягти і тоже
померли. тож вони лежали до
понеділка це був (май місяць) 1933р.
А в понеділок прийшов наші
родич дядько заявив що померли
не приїхали і забрали кидали їх
як скот дісятками у яму.
А я яким то чудом осталася
жива тож скільки я гола пережила.
А разом жив моїх тата брат
теж була сім'я шестеро
дітей за три дні померли коли
я пішла до них то побачила
що одне лежить на землі мерше
друге на лаві третє на столі, а
їхня мама плаче не знає що

1.28
гробити, а коли дітей забрали
а дздько дето нішов у світ
говорив під у віс і шов собі
зроблю і нішов і так його і недуро
а його жінка помічалася
утом жодила як русалка
коси розпустила і все говорила
що краса мінла забрала
мої діти чоловіка і хліб
вока всю зиму витрасила
з горшків, а весною люди
падали як мухи стояли
пусті жати. Виростала я
в сільському патронаті, а
як мені хотілося маминої
ласки та називати це слово

мама тато а я ж усе
помню де вони і того померли
через оту красну мітлу
та через Сталіна сталінців
сільських. (Тільки мені те
всє споминати нощі і я уже
сама мама і бабушка
виросли з того віком
шестеро дітей вилетіли
як пташки з гнізда, а от
неможу забути як мучилися
люди в 1933р.

Може у мене є де і помилки
а може я і кетак написала то
покидаюста пробачте

І то кедуже така грамотна.

1.23

Сама я 1924 рожденія
Вінницької області
Тайсінського району.
с. Шура - Бондурянська

Гончарук Марсра

Павловна

Внашому селі є ще люди
які ще все пам'ятають
по старшій мені що
робилося.